



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1515/2020
21.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирзе Рамусовића, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр 102/20 (19) од 24.07.2020. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр 100/20 од 12.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр 102/20 (19) од 24.07.2020. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр 100/20 од 12.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К бр 102/20 (19) од 24.07.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити ако окривљени у року проверавања од 1 године не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да суду, сходно одредби члана 261. став 2. тачка 9) ЗКП, плати паушал у износу од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Наведеном пресудом, сходно члану 258. став 4. ЗКП, оштећени ББ је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинско-одштетног захтева.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 1. у вези члана 262. став 2. ЗКП, обавезан је окривљени АА да накнади трошкове кривичног поступка и одређено да ће суд о висини трошкова донети посебно решење.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр 100/20 од 12.11.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против пресуде Основног суда у Новом Пазару К бр 102/20 (19) од 24.07.2020. године, а наведена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Мирза Рамусовић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и повреде члана 69. став 1. тачка 5) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, у захтеву наводи да је окривљени оглашен кривим за тежи облик кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ који је квалификован наступањем лаке телесне повреде код оштећеног, а да је у првостепеном поступку утврђено да је оштећени након вербалног конфликта са окривљеним „потрчао ка стази, саплео се и пао, ударио у ивичњак и том приликом задобио повреде“ из чега произилази да радње окривљеног нису у узрочно-последичној вези са наступањем лаке телесне повреде код оштећеног, нити је умишљај окривљеног могао да обухвати доношење лаке телесне повреде оштећеном. У захтеву се наводи и да пресуда којим је окривљени оглашен кривим не садржи последицу овог кривичног дела-у чему се састоји значајно угрожавање и спокојство грађана или теже ремећење јавног реда и мира због чега су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Чланом 344. став 1. КЗ прописано је ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским и безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир казниће се затвором до 3 године, а ставом 2. истог члана прописано је да ако је дело из става 1. овог члана извршено у групи или је при извршењу дела неком лицу нанесена лака телесна повреда или је дошло до тешког понижавања грађана, учинилац ће се казнити затвором од 6 месеци до 5 година.

Према чињеничном опису радње извршења кривичног дела садржаног у изреци првостепене пресуде, окривљени АА је на јавном месту, на спортско-рекреационом центру у близини хале „ВВ“ у ..., грубим вређањем, вршењем насиља, дрским и безобзирним понашањем значајније угрозио спокојство грађана и теже реметио јавни

ред и мир, на тај начин што је оштећеног ББ прво вређао (псовањем, окривљујући га и терајући га), а затим покушао да га затвореном шаком удари у пределу главе, услед чега је оштећени у намери да избегне даљи конфликт и да позове полицију, потрчао ка стази, саплео се, пао, ударио у ивичњак и том приликом задобио лаке телесне повреде, а након чега му је окривљени пришао и задао му још један ударац у пределу врата.

По налажењу Врховног касационог суда у радњама окривљеног АА описаним у изреци првостепене пресуде стичу се сви субјективни и објективни елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. и 2. КЗ. Из изреке првостепене пресуде произилази да је лака телесна повреда оштећеног последица вербалног напада и покушаја физичког напада извршеног од стране окривљеног, задобијена за време насилничког понашања окривљеног, односно да између радњи окривљеног и лаке телесне повреде оштећеног, постоји узрочна веза, као и да је, с' обзиром да се догађај одиграо на јавном месту критичном приликом било значајније угрожено спокојство грађана и да је дошло до тежег ремећења јавног реда и мира, с' обзиром да се оваквим понашањем на јавном месту угрожава спокојство неодређеног броја грађана, који су у пролазу, или станују у непосредној близини, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости којима се указује да је окривљеном АА повређено право на образложену судску одлуку и с тим у вези право на правну сигурност и правично суђење, обзиром да наведено не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**